

W numerze między innymi :

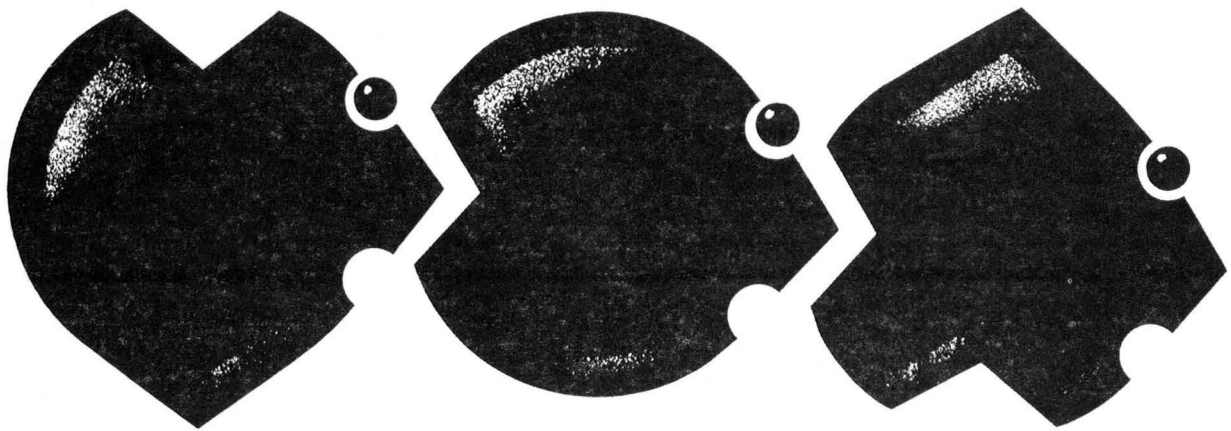
☐ <i>Sprawozdanie z XXXII posiedzenia Senatu s. 3</i>	☐ <i>Informacje PPPWr s. 8</i>
☐ <i>Studenci architektury – nagroda w USA s. 4</i>	☐ <i>Wysoce kompetentne laboratorium s. 10</i>
☐ <i>O kształceniu ustawicznym cz.1 s. 6-7</i>	☐ <i>Biuro Grantów informuje s. 11</i>

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Nr 74

16 – 30 czerwca 1996

June 25-28, 1996

13th International Wrocław Symposium and Exhibition on Electromagnetic Compatibility

VENUE: TECHNICAL UNIVERSITY, WROCŁAW, POLAND

University of Wrocław Institute of Telecommunications

Fragmety grafiki z plakatu wykonanego z okazji konferencji przez znanego wrocławskiego plastyka Jacka Ćwikłę. Mamy nadzieję, że artysta wybaczy nam lekkie zdeformowanie jego dzieła.

Obok, uczestnicy sympozjum w czasie przerwy w obradach kompatybilnie zrobili sobie fotografię, nie przerywając miłej pogawędki.

Szerzej o powyższej imprezie piszemy na stronie 7.

R O Z M A I T O Ś C I

KOMISJA DS. SPRZEDAŻY MIESZKAŃ

JM Rektor PWr wydał 13 czerwca pismo okólne nr 18/96 w sprawie powołania komisji ds. sprzedaży mieszkań w budynkach mieszkalnych PWr. Zgodnie z ustaleniami podjętymi na posiedzeniu Senatu w dniu 23 maja 1996 r. powstanie komisja, której skład będzie następujący:

1. Prorektor ds. Ogólnych - przewodniczący
2. Przedstawiciel Zespołu Hoteli i Mieszkań
3. Przedstawiciel Biura Prawnego
4. Przedstawiciel Kwestury
5. Przedstawiciel Senackiej Komisji ds. Ekonomiczno-Finansowych
6. Przedstawiciele zakładowych organizacji związkowych (3)
7. Przedstawiciel Przedstawicielstwa Pracowniczego.

Skład osobowy Komisji oraz tryb jej pracy ustali przewodniczący.

Komisja określi zasady sprzedaży mieszkań, a w szczególności cenę i warunki finansowe zakupu.

MŁODZI LAUREACI

Jak informuje Biuletyn informacyjny PAN „Nauka wrocławska” nr 3/96, dwaj studenci I roku Politechniki Wrocławskiej: Marcin Dudziuk i Michał Florczyk z Ostrowa Wielkopolskiego należą do grupy zwycięzców ogólnopolskich eliminacji VII Konkursu dla Młodych Naukowców Unii Europejskiej. Opracowali i skonstruowali nową kartę muzyczną do komputerów klasy PC: tanią w produkcji i zapewniającą wysoką jakość dźwięku. We wrześniu zwycięzcy polskich eliminacji wezmą udział w finale konkursu europejskiego, który odbędzie się w Helsinkach.

NOWOŚCI Z POLITECHNIKI ŁÓDZKIEJ

Politechnika Łódzka uruchomiła studia po angielsku.

W tym celu stworzono Międzynarodowy Wydział Inżynierii przekształcony następnie w Centrum Kształcenia Międzynarodowego. Studia prowadzone są na trzech specjalnościach: Electromechanical Engineering w ramach kierunku Mechanika i Budowa Maszyn na Wydziale Mechanicznym, Business and Technology w ramach Wydziału Organizacji i Zarządzania, Telecommunication and Computer Science w ramach kierunku Elektronika na Wydziale Elektrotechniki i Elektroniki.

Międzynarodowy Wydział Inżynierii jest pod pewnymi względami nietypowy. Choć rekrutuje studentów i kształci ich, korzysta z programów kształcenia przygotowywanych przez „normalne” wydziały. Nie zatrudnia też pracowników. Są one zlecane przez odpowiednie wydziały. Wykładowcami są często zagraniczni uczeni z zaawansowanych techno-

logicznie krajów. Niedługo rozpoczną się też zajęcia w języku francuskim.

Dzięki programowi Tempus na studia Międzynarodowym Wydziale Inżynierii przybyło 10 studentów z Zachodu. To tylko początek. Wydział zamierza kształcić w przyszłości ok. 400 osób, z czego znaczny procent powinni stanowić studenci zagraniczni.

PRASA O SZKOLNICTWIE WYŻSZYM

Pierwszy numer nowego ilustrowanego pisma „Polski Czas” zajmuje się problemem edukacji. W artykule „Nauka dla bogatych” wymieniono najbardziej oblegane kierunki studiów. W 1995 r. rekord pobiły psychologia na UJ (12,5 osoby na 1 miejsce) i nauki polityczne na UW (11,5). Z uczelni technicznych najwyższe notowania ma architektura (4) i zarządzanie (3) na Politechnice Warszawskiej. W związku z popytem na studia rośnie liczba studentów wieczorowych i zaocznych. Rektorzy tłumaczą, że uczelnie wyczerpały już wszystkie inne możliwości dodatkowego zarobkowania. Uniwersytet Jagielloński zarobił 15% swego budżetu na pracach badawczych, ekspertyzach i wynajmowaniu sal. Zyski z płatnych studiów są 2 – 3 razy większe. Niektóre uczelnie zarabiają nawet na studentach dziennych: AM w Poznaniu ma na I roku 1/5 „wolnych” słuchaczy, którzy płacą za udział w zajęciach 70 mln za rok. Jednocześnie upada system pomocy stypendialnej. Na rządowe stypendium socjalne może liczyć tylko co siódmy student, zaś średnia wysokość stypendium spadła z 31% do 12% przeciętnego wynagrodzenia. Obecnie rozważane są propozycje systemów kredytowych.

W tym samym piśmie poruszono też temat łączenia studiów z pracą zarobkową („Oblany egzamin”).

JUBILEUSZ SEMINARIUM DUCHOWNEGO

Metropolitalne Wyższe Seminarium Duchowne we Wrocławiu obchodziło 10 czerwca rocznicę swego powstania. Jubileusz rozpoczęto uroczystą Mszą Św. w Katedrze Wrocławskiej. Celebrował ją Kardynał Henryk Gulbinowicz. Słowo wstępne wygłosił rektor Seminarium ks. Marian Biskup. Seminarium aula zgromadziła wielu dostojnych gości, w tym rektorów wyższych uczelni. Po referacie prof. Krystyna Matwijowskiego odbyła się promocja sześciu doktorów – pięciu księży i jednej siostry zakonnej. Rektor Papieskiego Fakultetu Teologicznego ks. prof. Ignacy Dec otrzymał z rąk rektora Uniwersytetu Opolskiego Medal za Zasługi dla tej uczelni. Na koniec głos zabrał JE Kardynał Henryk Gulbinowicz, który podsumowując referaty odwołał się do pracy prof. Franciszka Marka. Uroczystość została uświetniona występami chóru seminaryjnego.

(mwj)

LIST

„Słowo Polskie” z 10 maja 1996 zamieściło list dotyczący historii organizacji studenckiej na Politechnice. Zamieszczamy go w całości dołączając się do prośby jego Autora:

Minęło 50 lat od powołania we Wrocławiu Uniwersytetu i Politechniki, uczelni połączonej unią personalną. Wtedy też zawiązały się polskie organizacje studenckie. Niestety, wiele pamiątek i dokumentów z tamtych lat uległo zniszczeniu, kilka spraw wymaga wyjaśnienia lub pomocy świadków minionych zdarzeń.

Najbardziej nas martwi, że zniknął sztandar, który kiedyś był symbolem odradzającego się życia studenckiego, nauki polskiej młodzieży oraz pomocy socjalnej świadczonej studiującym. Szukaliśmy go w ostatnich latach w archiwach, muzeach i różnych wrocławskich instytucjach; bez skutku, niestety.

Sztandar, ufundowany za kadencji prezesa Piotra Boronia, miał z jednej strony wyhaftowane hasło: Nie rzucim ziemi skąd nasz ród, a z drugiej - nazwę organizacji: **Bratnia Pomoc Studentów Uniwersytetu i Politechniki we Wrocławiu**. Sztandar został uroczystie wręczony przez rektora prof. Stanisława Kulczyńskiego 17 listopada 1948 roku w Hali Ludowej podczas akademii z okazji Tygodnia Akademickiego. Rektor wypowiedział wtedy znamienne słowa: sztandar ten oddaję w wypróbowane ręce, wypisane są na nim piękne słowa. Sztandar ten jest czysty, proszę o przekazanie go w takim stanie swojemu następcy.

W miarę ujednolicania polskich organizacji studenckich na wzór radziecki, w roku 1950 przystąpiono do likwidacji BPSUiP. W lipcu tego roku komisja likwidacyjna przekazała sztandar Komisji Okręgowej Zrzeszenia Studentów Polskich. Odbierali go przewodniczący Władysław Jaworski i kierownik finansowy Zbigniew Bogdanowicz. Może ktoś z żyjących zna dalsze losy wspomnianego sztandaru i zawiadomi o tym piszącego te słowa?

Jeżeli w domach zachowały się jakiegokolwiek „Biuletyny BPSUiP” lub inne pamiątki z tego okresu, w imieniu tych, którzy chcą to ocalić, proszę o ich darowanie lub wypożyczenie.

Leszek Krupski
ostatni likwidator BPSUiP

NOWI REKTORZY - CD

Uzupełniamy listę rektorów – elektów uczelni technicznych:

Politechnika Białostocka – prof. dr hab. inż. Tadeusz Citko, Politechnika śląska – dr hab. inż. Bolesław Pochopień, prof. PŚI., Politechnika Rzeszowska – prof. dr hab. inż. Stanisław Kuś.

Wyższa Szkoła Inżynierska w Zielonej Górze – prof. dr hab. Michał Kisielewicz.

Z S E N A T U

XXXII POSIEDZENIE SENATU

(19.06.1996)

Posiedzenie miało uroczysty charakter, gdyż w pierwszej części uczestniczyli członkowie władz rektorskich i Senatu przyszłej kadencji. Po oficjalnym wręczeniu nominacji przez przewodniczącego UKW prof. L. Martana i gratulacjach rozpoczęła się dyskusja nad zaprezentowanymi przez aktualne kierownictwo materiałami „*Politechnika Wroclawska. Stan obecny. Kierunki rozwoju w latach 1996-2005*”. Dokument ten jest wizją rozwoju uczelni. Na 62 stronach zawarto omówienie wewnętrznych i zewnętrznych uwarunkowań rozwoju uczelni, jej działalności dydaktyczną i studencką, problematykę naukową, rozwój infrastruktury informatycznej, organizacyjnej, inwestycyjnej, rolę uczelni w środowisku akademickim i lokalnym, współpracę międzynarodową i szereg dokumentów regulujących działalność PWr.

Dyskusję rozpoczął dr hab. M. Soroka: ponowił zgłaszany już w 1992 r. postulat ogłoszenia konkursu na zreformowanie Uczelni. Do przyjęcia tego wniosku zabrakło wtedy na Senacie kilku głosów (być może głosów studentów, którzy byli nieobecni).

J. Rodriguez dostrzegł w materiałach brak informacji o prowadzonej przez Uczelnię działalności kulturalnej i sportowej.

Prof. Z. Bać uznał, że dokument nie ustosunkowuje się do możliwości realizacji planów, np. brak informacji o skutkach planowanego dwukrotnego wzrostu liczby studentów. Zaproponował, by określić wydatki związane z utrzymaniem filii, mieszkań i in. Należy też ustalić skalę zmian programów dydaktycznych, jakie czekają Uczelnię w związku z dążeniem do UE.

Prof. T. Winnicki wyraził pogląd, że niezależnie od wizji uczelni potrzebna jest działalność gospodarcza.

Zdaniem pani dr R. Kuźmińskiej najważniejszą sferą działalności jest dydaktyka; jakie zmiany programowych musi nastąpić w nauce języków obcych. Dr Andrzej Gzregorczyk dostrzegł potrzebę przejścia od ocen ilościowych do jakościowych, gdyż obniża się poziom kształcenia. Trzeba rozpoznać złożone przyczyny tego zjawiska. Istotne jest też, że do 2005 r. odejdzie 73 % profesorów tytularnych.

Prorektor-elekt dr L. Jankowski przypomniał, że przedmiotem prac Sejmu RP są założenia polityki edukacyjnej państwa. Planuje się wprowadzenie powszechnego systemu oceny jakości kształcenia. Mówi się o akredytacji.

Rektor-elekt prof. A. Mulak powiedział, że wsłuchuje się w życie Uczelni i tworzy program. Wiele wrażeń i powodów do przemyśleń dał mu pobyt we Francji, gdzie zapoznał się z systemem szkolnictwa wyższego. Rozwiązania francuskie charakteryzują się bardzo dużą selekcją kandydatów, hierarchizacją uczelni, segmentacją systemu kształcenia oraz znacznym stopniem umiędzynarodowienia.

Prof. E. Wnuczak zaproponował, żeby promować autentyczne nauczanie w językach obcych, także w niemieckim i francuskim. Trzeba dostrzec fakt, że we Wrocławiu działają już szkoły średnie z wykładowym językiem obcym.

W drugiej części posiedzenia uczestniczyli tylko członkowie Senatu obecnej kadencji.

Przedstawiciele studentów w Senacie ponownie zgłosili wniosek wprowadzenia pod obrady zgodności regulaminu Samorządu Studenckiego ze Statutem PWr. Stanowisko to poparł przewodniczący Senackiej Komisji ds. Statutu i Regulaminów prof. J. Zdanowski. Prof. J. Koch stwierdził, że nie przedstawiono Senatowi jeszcze materiałów z posiedzenia połączonych komisji senackich. Wniosek został oddalony (10:25:2).

- Senat podjął uchwały:
 - o mianowaniu stanowiska na profesorów zwyczajnych 3 osób z WPPT: prof. dra hab. Tomasza Byczkowskiego, prof. dra hab. Anzelma Iwanika i prof. dr hab. Witolda Kłoneckiego,
 - o mianowaniu na stanowiska profesorów nzw. PWr 5 osób z Wydz. Mechanicznego: dra hab. inż. Edwarda Chlebusa, dra hab. inż. Antoniego Gronowicza, dra hab. inż. Radosława Iwankiewicza, dra hab. inż. Jana Kulczyka i dra hab. inż. Andrzeja Matuszaka,
 - o ponownym mianowaniu na stanowiska profesorów nzw. PWr: dra hab. Andrzeja Delorme'a (IiZ), dra hab. inż. Ryszarda Izbickiego (BLiW), dra hab. inż. Andrzeja Kmiecica (Ch), dra hab. inż. Piotra Konderli (BLiW), dra hab. inż. Kazimierza Rykaluka (BLiW) i dra hab. inż. Konrada Schoepa (Ely).

- Przyznano nagrody Senatowi. Otrzymują je: dr inż. arch. Elżbieta Trocka-Leszczyńska (W-1), prof. zw. dr hab. inż. Ryszard Rogala (W-2), prof. dr inż. Adam Zaleski (W-3), dr inż. Zygmunt Wąsowicz (W-4), prof. zw. dr hab. inż. Jarosław Juchniewicz (W-5), dr hab. inż. Jerzy Małewski (W-6), prof. dr inż. Gerard Jan Besler (W-7), dr inż. Marian Molasy (W-8), prof. dr inż. Mieczysław Teisseyre (W-9), prof. zw. dr hab. inż. Jan Koch (W-10), dr hab. inż. Andrzej Miniewicz (W-11), mgr Józef Bogdanowicz (SWFiS).

- Pani Kwestor C. Palczak przedstawiła bilans finansowy PWr za 1995 r. Odnotowano przyrost majątku obrotowego, obniżyły się zapasy, wzrosły zasoby środków pieniężnych. Wzrost pasywów dotyczy zwłaszcza funduszu własnego i związany jest głównie z przeszacowaniem majątku. Niekorzystnym zjawiskiem jest wzrost zobowiązań krótkoterminowych. Dr M. Ciurla stwierdził, że Senacka Komisja Ekonomiczna postanowiła przyjąć bilans. Podkreślił, że biegli księgowi zauważają lepszy wskaźnik pokrycia finansowego, ale i niebezpieczny trend do obniżania zyskowności sprzedaży i płynności finansowej. Uczelnia zjada w ten sposób sama siebie. JM Rektor stwierdził, że jest to nieunikniony efekt obecnego systemu finansowania szkolnictwa wyższego. Na podstawie wypowiedzi przedstawicieli MEN i KBN można sądzić, że w najbliższym czasie nie nastąpią zmiany. W głosowaniu przyjęto przedstawiony bilans (38:0:1)

- Pani Kwestor omówiła również plan rzeczowo-finansowy na rok 1996. Założony wzrost kosztów wynosi 17%, wzrost przychodów 17%. Liczba studentów wzrosnie do 19 tys., zatrudnienie spadnie o 211 osób. Nie przewiduje się środków na własny fundusz stypendialny, a uczelniany fundusz nagród jest na wyczerpaniu - w obu przypadkach chodzi o bardzo wysokie obciążenie fiskalne. Dr M. Ciurla w imieniu Senackiej Komisji Ekonomicznej wyraził

aprobatę dla przedstawionego planu. Senat zatwierdził go (38:0:0).

- Prof. L. Martan przedstawił informację UKW o przebiegu wyborów. Odbyły się one sprawnie, bez większych zakłóceń. Kilka przypadków unieważnień głosowań nie zakłóciło całości. Wybory uzupełniające w niektórych jednostkach powinny zakończyć się w lipcu. Przewodniczący UKW zwrócił uwagę na potrzebę szczegółowych poprawek w ordynacji. Prof. T. Winnicki i prof. J. Koch dołączyli podobne uwagi. Rektor-elekt prof. A. Mulak obiecał, że prace nad udoskonaleniem ordynacji nastąpią w najbliższej przyszłości.

- Senat zatwierdził projekt umowy o współpracy PWr z Fundacją na rzecz ocalenia kultury i edukacji Czeczenii, która została oficjalnie zarejestrowana w Moskwie (40:0:1).

- Przewodniczącą PPPWr mgr J. Borowiec udzielił odpowiedzi na interpelację prof. P. Kafarskiego dotyczącą trybu przyznawania miejsc domach studenckich i hotelach pracowniczych, a szczególnie o możliwości zakwaterowania doktorantów i młodych pracowników. Stwierdził, że wszelkie udoskonalenia regulaminów przyznawania mieszkań będą zawsze niezadowolające wobec istniejących barier finansowych i lokalowych, niemniej krokiem ku ulepszeniu systemu jest obowiązujący od 1.1.95 nowy regulamin.

- JM Rektor omówił podwyżki planowane przez MEN. Są sprzeczne informacje o nowych stawkach. Przyrost wynosi 50%, jeżeli liczy się go względem średniej ubiegłorocznej. W odniesieniu do bieżących zarobków podwyżka dla nauczycieli wyniesie ok. 30%, w grupie inżynierjno-technicznej ok. 25% i ok. 15% w grupie administracyjnej. Ostateczne decyzje mają zapasć 21 czerwca. Uczelnia prowadzi dodatkowo w tej sprawie negocjacje ze związkami zawodowymi, choć na spotkaniu z ministrem poinformowano, że władze uczelni nie są do tego zobowiązane. W nowym taryfikatorze górne „widełki” wzrosną średnio o 50%, przy czym dla asystentów wzrost ten wyniesie 60%, zaś dla profesorów 40%. Można to zrozumieć jako sygnał zniechęcający do zdobywania wyższych szczebli wykształcenia. Lepszą wiadomością są szanse na podwyższenie stawki kosztów uzyskania do 50%. Dotąd można było stosować taką kalkulację tylko do wykładów prowadzonych w ramach nadgodzin i płatnych ze zleceń. Uczelnia zwróciła się z wnioskiem, by tak samo traktować zwykłe wykłady. Podobno Ministerstwo Finansów przysłało już odpowiedź, ale... do urzędu skarbowego. Mamy nadzieję poznać ją wkrótce. Starania o zmianę zasad rozliczania kosztów poparła Politechnika Poznańska.

- Prof. T. Winnicki powrócił do omawianego na majowym posiedzeniu sprawozdania Prorektora ds. Ogólnych nt. działalności spółek. Stwierdził, że część przypisywanych przypisywanych jego spółce strat jest winą poprzedniego prorektora, zaś wymienioną kwotę 100 mln zł strat uznał za niewielką w stosunku do skali działalności spółki. Prorektor prof. R. Rogala skorygował tę wypowiedź: chodzi o 100 mln+40 mln+budynki.

- Prorektor ds. Nauczania prof. Z. Kremens odczytał list studenta S. Adamowa, który dziękuje Senatowi za przyznane stypendium specjalne.

Następne posiedzenie Senatu będzie 10 lipca (środa), godz. 9.15.

(mk)

Rozmowa ze studentami Wydziału Architektury – zdobywcami pierwszej nagrody w konkursie w USA

Mysleć samodzielnie

*Jak już donosiliśmy w numerze 71 „Pryzmatu”, studenci wrocławskiego Wydz. Architektury **Roman Rutkowski** (V rok) i **Wojciech Szklarczyk** (IV rok) zdobyli I nagrodę w konkursie dla studentów architektury „Benedictus Award”. Głównymi organizatorami konkursu są Stowarzyszenie Amerykańskich Uczelni Architektonicznych, Międzynarodową Unia Architektów i Amerykański Instytut Architektury. Obecnie zamieszczamy rozmowę z laureatami.*

– *Jak dowiedzieli się Panowie o swojej nagrodzie?*

(**Wojciech Szklarczyk**) – Zadzwoniono do nas z USA i ktoś zapytał, czemu nie odpowiadamy na zawiadomienie o wygranym konkursie. Dopiero potem przyszły listy – okazało się, że nasz projekt, wybrany spośród tysiąca nadesłanych prac z całego świata, będzie zaprezentowany na corocznym Kongresie Architektów Amerykańskich w Minneapolis w maju.

(**Roman Rutkowski**) – Dla naszych przyjaciół – pracowników z Wydziału Architektury było oczywiste, że powinniśmy jechać i odebrać nagrodę osobiście. Wydział przeznaczył na ten cel 2000 dolarów otrzymane od organizatorów konkursu. W pośpiechu załatwialiśmy wizę i bilety. I poleciliśmy...

– *Czego dotyczył projekt?*

(WS) – Projekt miał konkretny program i dotyczył konkretnej lokalizacji: w Sydney, przy wejściu do portu, w pobliżu Opery Jorna Utzona należało zaprojektować nowe centrum kulturalno-turystyczne wykorzystując szkło o właściwościach konstrukcyjnych, jakie produkuje firma DuPont, sponsor konkursu.

(RR) – Zaproponowaliśmy zastosowanie w naszym projekcie pionowych przegród szklanych, które spełniają funkcję światłowodu przenoszącego zmienne efekty świetlne na elewacji (stąd m.in. nazwa „Kameleon”) oraz szklanego tarasu, który znajdując się nisko nad wodą stwarzałby złudzenie, że chodzący po nim ludzie unoszą się nad falami.

– *Czy podczas projektowania konsultowali się Panowie z pracownikami Wydziału Architektury?*

(WS) – Nie, robiliśmy to sami. Mamy poczucie, że w zakresie projektowania nasze studia nie dają nam zbyt wiele. Dają pewien niezbędny warsztat techniczny – rysunkowy, podstawy znajomości norm. Ale w pewnym momencie (około III roku) nie następuje „krok dalej”. Dlatego widzimy potrzebę wzmocnienia praktycznej strony naszego kształcenia. Podoba nam się to, co robi dr **Stanisław Lose**, który corocznie organizuje warsztaty projektowe pod nazwą Wrocław 2000, doceniamy też działalność prof. **Zbigniewa Bacia** prowadzącego warsztaty i seminarium z cyklu „Habitat”.

(RR) – Mam przykre doświadczenia z zajęć. Wielu prowadzących traktuje studentów podmiotowo, uważając swoje racje za jedynie słuszne. Czasem jest to śmieszne i żenujące, czasem bardzo denerwujące. I, jak dla mnie, nie do pogodzenia z moją własną naturą. Stąd wiele moich problemów z zaliczeniami. Inną zupełnie sprawą jest program – jego proporcje, czego klinicznym przykładem są zajęcia z historii architektury, gdzie pod różnymi nazwami przedmiotu przez całe studia oglądaliśmy te same slajdy z tym samym komentarzem.

– *Na pewno jednak część zajęć jest poświęcona projektowaniu...*

(RR) – Mówi się, że w ciągu semestru robi się 5 projektów. Ale brak nam kwalifikacji, wiedzy, a przede wszystkim czasu na tak obszerne opracowania, więc projekty zostają zwykle bardzo niedopracowane, wręcz „puszczone”.

(WS) – W Anglii, w Hull, gdzie byłem dzięki programowi TEMPUS, robiło się w ciągu roku dwa projekty, ale przygotowywało się bardzo starannie wszystkie ich elementy. Projekty były rzeczywiście dopracowywane od początku do końca: konstrukcja, instalacje, wentylacja itd.

– *Skoro tyle należałoby zmienić, to dlaczego jest tak dobrze, że studenci Wydziału Architektury zdobywają laury? Jak osiąga się sukces w międzynarodowym konkursie architektonicznym?*

(WS) – Trzeba chcieć. Po pierwsze mieć zawsze oczy otwarte, obserwować życie dziejące się dookoła. Architektura jest wszędzie – trzeba ją tylko odkryć i uczyć się jej. A bardziej konkretnie – dużo czytać, analizować inne rozwiązania, dużo myśleć.

(RR) – Przede wszystkim myśleć samodzielnie. Pozbyć się barier, stereotypów i schematów. Tylko wolny, prawie dziecięcy umysł – i nic więcej. W poszukiwaniu rozwiązania powinny ścierać się poglądy. Bardzo ważny jest indywidualny kontakt, także w relacji mistrz-uczeń. Dlatego bardzo wdzięczny jestem **Adzie Kwiatkowskiej** i **Darkowi Dziubińskiemu**, z którymi miałem kilka semestrów różnych zajęć projektowych i którzy ogromną wiedzę przekazali mi poprzez wiele rozmów i dyskusji na wszelkie tematy. Zresztą przez ostatni rok miałem przyjemność pracować w biurze Darka.

– *Ale oprócz idei i ducha trzeba przekazać pewien warsztat, wiedzę o materiałach, normach...*

(WS) – Trzeba mieć oczywiście warsztat i tę wiedzę. Zaprojektowanie n.p. prawidłowej ubicacji nie jest rzeczą najważniejszą, ale nie można to sprawiać żadnych problemów. Osiąga się to w trakcie ciągłego kontaktu z projektami. Dlatego potrzeba nam bardzo dobrej biblioteki, w której możnaby siedzieć, oglądać, czytać.

(RR) – Nasz projekt nosiliśmy w głowach od grudnia, tzn. odkąd dowiedzieliśmy się o konkursie. Ta wstępna faza jest najdłuższa i najbardziej istotna dla całości rozwiązania. Tylko jeden tydzień zajęło nam opracowanie ostatecznej wersji. Cztery dni rysowaliśmy. Koleżanki z trzeciego roku – **Magda Paryna** i **Anita Okulowska** pomogły nam zrobić model. Dla nich to też było ważne zajęcie, bo mogły przy tej okazji się wiele nauczyć.

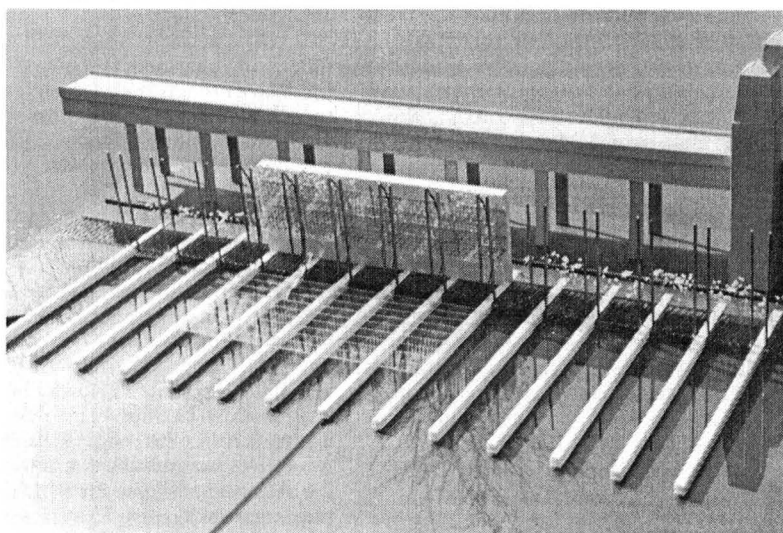
– *Co więc, zdaniem Panów, powinna dawać uczelnia?*

(RR) – Uczelnia powinna być elastyczna. Powinna podchodzić indywidualnie do każdego studenta. Większość ludzi oczywiście potrzebuje bata do działania i takim należy mówić: „Zrób albo pomyśl tak i tak”, ale niektórzy w takich warunkach duszą się i tym należy pomóc i zrozumieć ich.

(WS) – Nie wiem, ile zarabiali nauczyciele akademicy w Anglii, gdzie byłem, na pewno byli lepsi i gorsi, mający zlecenia projektowe i nie, pracujący również w biurach i nie pracujący. Nie odczuwaliśmy tego jednak. Oni mieli dla nas zawsze czas.

– *Dziękuję Panom za wypowiedź.*

Rozmawiała Maria Kiszka

Mamy przyjemność donieść Państwu, że siódma międzynarodowa konferencja z cyklu ERPOS odbyła się w Polanicy Zdroju, w dniach od 18 do 22 czerwca 1996 roku.

W tym roku konferencja pod nazwą

**NATO Advanced Research Workshop
Electrical and Related Properties of Organic Solids**

ERPOS-7

była finansowana częściowo przez NATO. Wśród sponsorów byli także: Ministerstwo Edukacji Narodowej, Komitet Badań Naukowych oraz U. S.-Poland Maria Skłodowska-Curie Joint Fund II.

Spotkanie zorganizowali fizykochemicy z Instytutu Chemii Fizycznej i Teoretycznej Politechniki Wrocławskiej. Oprócz wymienionych niżej dyrektorów z ramienia NATO, Bogdana Kuchty i Andrzeja Miniewicza, lokalny komitet tworzyli: Antoni Chyla - super-intendent, Aleksandra Lewanowicz - sekretarz konferencji, Krystyna Palewska - współpraca finansowa, Krzysztof Rohleder - bazy danych i współpraca techniczna.

W skład Międzynarodowego Komitetu Organizacyjnego wchodził profesorowie: J.-L. Brédas (Mons, Belgia), F.Kajzar (Saclay, Francja), **B.Kuchta** NATO co-director (Wrocław, Polska), **A.Miniewicz** NATO co-director (Wrocław, Polska), **R.W.Munn** NATO Director (Manchester, U.K.), S.Nešpûrek (Praga, Czechy), natomiast członkami Międzynarodowego Komitetu Doradczy byli profesorowie: V.M.Agranovich (Rosja), M.Bertault (Francja), D.M.Burland (USA), P.Di Marco (Włochy), A.Graja (Polska), P.Gunter (Szwajcaria), D.Haarer (Niemcy), H.Inokuchi (Japonia), J.Kalinowski (Włochy/Polska), M.Kryszewski (Polska), M.M.Labes (USA), T.Luty (Polska), J.Petelenz (Polska), J.Prochorow (Polska), Renyuan Qian (Chiny), J.Ulański (Polska) i E.B.Yagubskii (Rosja).

NATO Advanced Research Workshop *Electrical and Related Properties of Organic Solids ERPOS-7* było kolejnym spotkaniem z cyklu zapoczątkowanego w 1974 roku, którego tematyka obejmowała - oprócz tradycyjnie prezentowanych wyników badań nad właściwościami elektrycznymi organicznego ciała stałego - również najnowsze techniki spektroskopowe stosowane w badaniach pojedynczych cząsteczek wzbudzonych elektronowo (Single Molecule Spectroscopy), optykę nieliniową, w tym wyniki badań nad nowymi materiałami organicznymi o własnościach fotorefrakcyjnych, nieliniowych i ich zastosowania w optyce nieliniowej i spektroskopii laserowej, także indukowane światłem zmiany strukturalne układów molekularnych, fotochromizm, własności i zastosowania nanostruktur - warstw Langmuira-Blodgett. Dopelnienie tematyki stanowiły wyniki studiów teoretycznych nad strukturą i właściwościami układów molekularnych prowadzonych przy zastosowaniu metod symulacyjnych i modelowania komputerowego.

Uczestnicy wysłuchali m.in. 15 wykładów plenarnych wygłoszonych przez badaczy z Europy (Ch.Bosshard, J.-L.Bredas, F.Kajzar, J.Kalinowski, M.Kryszewski, R.W.Munn, D.Neher, H.P.Trommsdorff, U.P.Wild, J.Zyss), Japonii (H.Inokuchi, M.Kotani, T.Mitani), Kanady (Z.Popovic) i USA (P.M.Borsenberger) oraz wzięli udział w dwóch sesjach dyskusyjnych: „Perspectives of molecular electronics” i „Nonlinear optics: historical survey and present trends”. Wyniki ponad 100 prac zostały przedstawione w formie plakatów podczas sesji posterowych. Nie ograniczona czasem taka forma prezentacji

m.in. najnowszych osiągnięć często określanymi terminem „high technology” była mocną stroną międzynarodowego spotkania. Naukowe dysputy trwały wiele godzin, a prezentowane prace, w tym pracowników Instytutu Chemii Fizycznej i Teoretycznej, zyskały wysokie uznanie w opinii specjalistów z wiodących w świecie instytucji naukowych: Institute for Molecular Science (Okazaki, Japonia), Institute of Quantum Electronics Nonlinear Optics Laboratory (ETH Zürich, Szwajcaria) czy Max-Planck-Institut für Polymerforschung (Mainz, Niemcy).

W konferencji wzięło udział blisko 180 osób z 20 krajów, w tym również wielu doktorantów. Obok badaczy z ośrodków akademickich uczestniczyli w konferencji specjaliści z CNET - France Telecom, Eastman Kodak Research Laboratories, IBM Research Center, Thomson CSF, Xerox Research Centre.

Wygłoszone referaty zostaną opublikowane w książce wydawnictwa Kluwer, jako *NATO ASI Series*, natomiast prace prezentowane w formie posterów - w *Advanced Materials for Optics and Electronics. Combining Chemtronics and Journal of Molecular Electronics* wydawanych przez J.Wiley'a. Streszczenia wszystkich przyjętych prac zamieszczono w *Biuletynie Instytutu Chemii Fizycznej i Teoretycznej*, w zeszytce specjalnym (Nr 3, czerwiec 1996), jako *NATO ARW ERPOS 7, Book of Abstracts*.

Organizację konferencji, w tym zawiadomienia, zgłoszenia uczestników, liczną korespondencję oraz przyjmowanie streszczeń wykładów, komunikatów i plakatów prowadzono przede wszystkim za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Informacje o konferencji **ERPOS-7** nadal są dostępne na stronach html Instytutu Chemii Fizycznej i Teoretycznej Politechniki Wrocławskiej. Oto adres:

<http://www.ch.pwr.wroc.pl>

Dyplomy w Szkole Biznesu

Zakończyła się czwarta angielskojęzyczna, a ogólnie ósma edycja Szkoły Biznesu (Institute of Business Studies) działającej jako wspólne przedsięwzięcie Central Connecticut State University (USA) i Politechniki Wrocławskiej. 28 czerwca otrzymała dyplomy grupa, która od początku uczęszczała na zajęcia już do Centrum Kształcenia Ustawicznego przy ul. Szymanowskiego 7. Absolwenci szkoły stwierdzają, że ukończenie szkoły pomogło im w zdobyciu atrakcyjnej pracy. Na zajęcia uczęszczają także cudzoziemcy: obecny kurs ukończył np. Hindus, który jest doktorantem SGH w Warszawie. Brak mu jednak - jak stwierdził - możliwości zapoznania się z angielską terminologią biznesową; postanowił uzupełnić te braki właśnie we Wrocławiu. Był też jeden kursant czarnoskóry, student Politechniki Wrocławskiej, który był szczególnie zainteresowany wiadomościami z dziedziny prawa polskiego.

Osoby zapisujące się na kurs mają różne przygotowanie, różny stopień wiedzy praktycznej. Organizatorzy kursu kładą więc nacisk na indywidualny kontakt i dostęp każdego uczestnika kursu do komputera i materiałów dydaktycznych.

Nabór na następne zajęcia angielskojęzyczne będzie uzależniony od ilości chętnych - mówi kierownik Szkoły, pani dr inż. Zofia Krokosz - Krynke. Jest już kilku kandydatów, którzy oczekują na tę możliwość. Być może już we wrześniu.

Szkoła biznesu dba o ciągłość kontaktów z ośrodkami amerykańskimi. Chęć podtrzymywania współpracy na korzystnych dla szkoły warunkach deklarują emerytowani wykładowcy CCSU, którzy podczas kilku lat regularnych przyjazdów zdolali tu zawrzeć znajomości. Organizatorzy dbają o wystąpienia wykładowców posługujących się angielskim jako językiem ojczystym, aby absolwenci kursu w przyszłości nie obawiali się kontaktów z cudzoziemcami.

Kierujący Centrum Kształcenia Ustawicznego prof. Roman Galar spodziewa się, że zarówno ta, jak i inne inicjatywy, np. kursy na temat wykorzystywania Internetu spopularyzują w szerokiach kręgach koncepcję stałego dokształcania, a dobry poziom zajęć, nowoczesne wyposażenie i miła atmosfera będą reklamować ośrodek. Zwraca się więc do absolwentów kursu: „Jeśli mają Państwo uwagi krytyczne, proszę powiedzieć je nam; jeśli chcą Państwo pochwalić nas, proszę powiedzieć to innym.” □

Kształcenie ustawiczne (1)

Jan Pytel, Antoni Serwin

Wydział Elektryczny Politechniki Wrocławskiej wspólnie z Wydziałami Elektrycznymi Politechnik Śląskiej i Poznańskiej realizuje projekt pt. "Upgrading Continuing Education at Polish Universities" (doskonalenie kształcenia ustawicznego na polskich uniwersytetach). Projekt jest finansowany przez Unię Europejską w ramach funduszu Tempus-PHARE. W realizacji projektu uczestniczą: Fachhochschule Darmstadt z Niemiec, która pełni rolę tak zwanego kontraktora oraz Cork Regional Technical College z Irlandii. Funkcję koordynatora projektu pełni dr inż. Antoni Serwin z Politechniki Wrocławskiej.

Celem projektu jest usprawnienie, a właściwie zorganizowanie, zgodnie z europejskimi standardami, różnych form kształcenia ustawicznego w zakresie szeroko rozumianej elektrotechniki.

Projekt przewiduje:

- przeprowadzenie badań zapotrzebowania na kształcenie ustawiczne,
- opracowanie planów i programów kształcenia ustawicznego, odpowiadających lokalnym potrzebom,
- popularyzację ofert w zakresie kształcenia ustawicznego,
- utworzenie sieci informacyjnej na temat badań naukowych prowadzonych na ww. uczelniach, wyposażenia w unikalną aparaturę oraz nowych i zaawansowanych technologii.

Założeniem projektu jest zbudowanie takich form organizacyjnych kształcenia ustawicznego, które mogłyby działać w przyszłości po zakończeniu finansowania tej działalności przez fundusz Tempus PHARE.

Prezentowany artykuł na temat form organizacyjnych kształcenia ustawicznego oraz związanych z tym przedsięwzięciem problemów powstał w efekcie współpracy autorów z partnerami niemieckimi.

Wprowadzenie

Przeciętny poziom wykształcenia Polaków jest niepokojąco niski. Nie najlepiej jest również z poziomem wiedzy i stopniem przygotowania zawodowego ludzi, legitymujących się wyższym wykształceniem. Zasadniczą przyczyną tego stanu rzeczy są zbyt niskie nakłady na naukę i oświatę. Pauperyzacja zawodu nauczycielskiego spowodowała negatywną selekcję kadr.

Bardzo istotną przyczyną niskiego poziomu wykształcenia Polaków był brak bodźców do rzetelnego zdobywania wiedzy. Bardziej liczyły się kwalifikacje formalne niż rzeczywiste. Bardzo przydatny był za to spryt, dobre układy, a najbardziej odpowiedniego koloru legitymacja. Bardzo często nie opłacało się nawet ujawniać swoich umiejętności i możliwości zawodowych.

Kolejną przyczyną niskiego poziomu wykształcenia Polaków jest brak nawyków oraz możliwości uzupełniania wykształcenia.

Tymczasem dynamiczny rozwój nauki i techniki powoduje, że wiedza zdobyta w szkole staje się szybko niewystarczająca do skutecznego funkcjonowania w życiu zawodowym i społecznym. *Rozwój wiedzy* ma przebieg wykładniczy. Szacuje się, że zasoby wiedzy podwajają się co dziesięć lat. Natomiast zasób wiedzy zdobytej w szkole zmniejsza się w tym czasie o połowę, na skutek deaktualizacji i zapomnienia. W tej sytuacji powstaje potrzeba uzupełniania wykształcenia i w związku z tym zaistnienia takich form organizacyjnych, lub instytucji, które umożliwiłyby doksztalcanie ludzi dorosłych, często pracujących zawodowo i mających już szkolne wykształcenie. Te formy szkolenia nazywane są w niemieckojęzycznej strefie językowej "Weiterbildung", natomiast w krajach anglojęzycznych "continuing education". W Polsce przyjęta została nazwa "kształcenie ustawiczne".

W krajach wysoko rozwiniętych powstała sieć ośrodków prowadzących tego rodzaju kształcenie. Jest ono odpłatne, więc stało się całkiem niezłym źródłem dochodów. Może się nim stać również w Polsce. Warunkiem rozwoju jest jednak zaistnienie zapotrzebowania na uzupełnianie wykształcenia. Zapotrzebowanie takie może stworzyć jedynie gospodarka.

Instytucje działające w warunkach wolnej konkurencji, będą potrzebowały coraz lepiej przygotowanych pracowników. Dotyczy to

głównie tych dziedzin, które w minionym okresie nie odgrywały większej roli w życiu gospodarczym i społecznym, takich jak marketing, języki obce, prawo itp. Organizowane są różne kursy, a nawet powstają specjalne szkoły. Nie ulega wątpliwości, że będzie w Polsce wzrastać zapotrzebowanie na kształcenie ustawiczne. Do wymienionych czynników, skłaniających do uzupełniania wykształcenia, dojdą takie, jak dążenie do wzbogacania osobowości, rozbudzania zainteresowania kulturą, sztuką, filozofią itp.

Kształcenie ustawiczne w Niemczech

Problemy związane z organizacją kształcenia ustawicznego zostały przedstawione na przykładzie Niemiec, gdzie ta forma podwyższania kwalifikacji ma bogatą tradycję. Kształceniem ustawicznym w Niemczech zajmują się różne instytucje: prywatne firmy, samorządowe korporacje zawodowe, które organizują doksztalcanie pracowników małych i średnich przedsiębiorstw, stowarzyszenia branżowe lub terytorialne. Odrębnym zagadnieniem jest kształcenie ustawiczne organizowane przez wielkie firmy.

Kształcenie ustawiczne

pracowników małych i średnich przedsiębiorstw

Kształceniem ustawicznym pracowników małych i średnich przedsiębiorstw zajmują się w Niemczech korporacje zawodowe i branżowe, które organizują i firmują te placówki. Ośrodki szkoleniowe utrzymują się z opłat wnoszonych przez uczestników szkolenia. Władze państwowe ograniczają się do finansowania prac o charakterze metodologicznym. Korporacje zawodowe, takie jak izby przemysłowo-handlowe, stowarzyszenia pracodawców, zjednoczenia przedsiębiorstw określonej branży itp. są organizacjami o olbrzymim potencjale. Przynależność do tego typu organizacji jest obowiązkowa i wiąże się z płaceniem składek członkowskich. Dzięki temu dysponują one poważnymi zasobami finansowymi i aparatem organizacyjnym. Na terenie Niemiec istnieją 83 izby przemysłowo-handlowe, które zrzeszają ponad trzy miliony przedsiębiorstw. Izby reprezentują interesy przedsiębiorstw wobec władz lokalnych, zajmują się doradztwem technicznym i organizacyjnym oraz obsługą prawną. W izbach przemysłowo-handlowych działa ponad sześć tysięcy ekspertów z zakresu prawa, kierowania przedsiębiorstwami, koniunktur gospodarczych, ochrony środowiska, handlu oraz specjalistów z zakresu kształcenia ustawicznego. Ośrodki szkoleniowe izb przemysłowo-handlowych dysponują świetnie wyposażonymi salami wykładowymi oraz laboratoriami dydaktycznymi. Do rutynowych zadań tych ośrodków należy prowadzenie kursów przygotowawczych do egzaminu na tytuł mistrza przemysłowego. Ponadto ośrodki te prowadzą seminaria szkoleniowe na tematy związane z przemysłem i handlem. W katalogu seminariów jednego z takich ośrodków figurują między innymi następujące tematy: metody kierowania przedsiębiorstwem, kryteria oceny pracowników, księgowość, marketing, handel międzynarodowy, nowoczesne prowadzenie biura, gospodarka światowa i środowisko naturalne.

Przykładem regionalnej organizacji przemysłowej może być Zjednoczenie Związków Przedsiębiorców Hesji (Vereinigung der Hessischen Unternehmerverbände). Zjednoczenie to prowadzi Ośrodek Szkoleniowy Gospodarki Hesji (Bildungswerke der Hessischen Wirtschaft). Katalog seminariów szkoleniowych tego ośrodka na rok 1996 zawiera informacje o ponad stu seminariach. Tematyka tych seminariów dotyczy takich zagadnień jak: kierowanie ludźmi, organizowanie zespołów pracowniczych, bezpieczeństwo pracy, prowadzenie przedsiębiorstwa, wykorzystanie technik komputerowych itp. Z ciekawszych tematów seminariów należy wymienić: problemy motywacyjne, rozwiązywanie konfliktów, metody oceniania pracowników, kontakty międzyludzkie, kierowanie zespołami, techniczne problemy obsługi klienta, metody symulacyjne w kierowaniu przedsiębiorstwem itp. Ośrodek organizuje również kursy przygotowawcze do egzaminów kwalifikacyjnych na tytuł mistrza przemysłowego.

Ośrodek prowadzony przez Wspólnotę Pracy Kształcenia Ustawicznego w Zakresie Energii i Wody (Arbeitsgemeinschaft Weiterbildung Energie und Wasser) w Darmstadt może być przykładem ponadre-

gionalnej organizacji szkoleniowej. Ośrodek ten działa pod patronatem Zjednoczenia Niemieckich Zakładów Energetycznych (Vereinigung der Deutscher Elektrizitätswerke) oraz Federalnego Związku Niemieckiej Gospodarki Gazem i Wodą (Bundesverband der deutschen Gas- und Wasserwirtschaft). Ośrodek ten, poza dobrze wyposażonymi salami i laboratoriami, dysponuje bazą hotelową, gastronomiczną i rekreacyjną. Ośrodek organizuje szkolenie głównie z zakresu energetyki oraz gospodarki gazem i wodą, ale oferuje również tematy bardziej ogólne, takie jak: marketing, ochrona środowiska, bezpieczeństwo pracy, zastosowanie metod statystycznych w przemyśle, problemy związane z kierowaniem ludźmi, nauka języków obcych, a nawet retoryka. A oto kilka wybranych tematów z zakresu energetyki proponowanych przez ten ośrodek: projektowanie sieci elektrycznych, nowoczesne kable energetyczne, niesymetria napięcia, kołysania mocy, wyższe harmoniczne, zabezpieczenia sieci elektrycznych, uziemienia, ochrona przeciwporażeniowa itp. Oplaty za udział w seminariach wahają się od 300 do 2700 DM. Wykładowcami są specjaliści o uznanym autorytecie, często pracownicy wyższych uczelni. Organizatorom zależy na dużej liczbie uczestników seminariów, dlatego zapraszają na wykłady ludzi o znanych nazwiskach.

Nieco odmiennym problemem jest kształcenie ustawiczne prowadzone przez ośrodki szkoleniowe izb rzemieślniczych. Podstawowym zadaniem tych ośrodków jest udział w tak zwanym kształceniu dualnym. Tym terminem nazywane jest zdobywanie przez młodzież wykształcenia zawodowego, polegające na łączeniu nauki z pracą (od trzech do czterech dni w tygodniu w zakładzie pracy, jeden lub dwa dni w szkole). W kształceniu tym istotną rolę spełniają ośrodki szkoleniowe izb rzemieślniczych.

Ośrodki te mają całą gamę warsztatów, pracowni i laboratoriów w których można zdobywać praktykę zawodową. Prowadzą one również działalność, która ma charakter kształcenia ustawicznego. Są to między innymi kursy przygotowawcze do egzaminu na tytuł mistrza rzemieślniczego oraz cały szereg kursów na tematy ogólne, takie jak: marketing, kierowanie ludźmi, ochrona środowiska itp. Oferowane są również szkolenia na bardziej szczegółowe tematy, związane z nowymi metodami oraz technologiami, np. z zakresu automatyzacji, tworzywni sztucznych, komputeryzacji lub fotografii komputerowej.

Należy w tym miejscu podkreślić, że cały system kształcenia w Niemczech nastawiony jest na skuteczne przygotowanie do zawodu. Około 70% młodzieży niemieckiej zdobywa wykształcenie zawodowe w systemie dualnym. Podział na tych którzy mają kończyć gimnazjum i zdobywać ogólnokształcącą maturę, a potem studiować w szkołach wyższych o statusie uniwersyteckim, odbywa się bardzo wcześnie, bo w czwartej klasie szkoły podstawowej. Pozostali mogą zdobywać średnie wykształcenie zawodowe i studiować w wyższych szkołach zawodowych. Możliwości przejścia z toku kształcenia zawodowego na uniwersytecki są utrudnione.

(ciąg dalszy nastąpi)

Regulacja wynagrodzeń od 1 lipca 1996 r.

Uprzejmie informuję, że na regulację wynagrodzeń od 1 lipca br. Uczelnia nasza otrzymała z MEN limit wynagrodzeń osobowych w wysokości 6.378 tysięcy zł. Jest to kwota na siedmiomiesięczne skutki podwyżek z uwzględnieniem wszystkich składników wynagrodzeń.

Zmiana wynagrodzeń zostanie dokonana w sposób automatyczny na podstawie aktualnych kategorii zaszeregowania i dotychczasowego szczebla, a mianowicie:

- dla nauczycieli akademickich wzrost wynosi ca 47 %,
- dla pozostałych grup pracowniczych ca 12%.

Nauczyciele akademicy otrzymają wynagrodzenie za lipiec – wypłacane 1 lipca br. – już według nowych stawek.

Nowe tabele wynagrodzeń zasadniczych obowiązujące od 1 lipca br. będą mogła przedstawić za kilka dni.

*mgr Danuta Domagała
Wrocław, 26.06.1996*

13 Międzynarodowe Sympozjum Kompatybilności Elektromagnetycznej.

W trosce o środowisko

W dniach 25-28 czerwca odbywało się we Wrocławiu 13 Międzynarodowe Sympozjum Kompatybilności Elektromagnetycznej. Jego organizatorami są Politechnika Wrocławska, Instytut Telekomunikacji i Stowarzyszenie Elektryków Polskich. Patronat nad Sympozjum objął Minister Łączności prof. A. Zieliński. Na obrady przybył dr inż. Marek Rusin, wiceminister łączności, członek komitetu organizacyjnego. Uczestnikami spotkania było około 300 osób z 32 krajów. Sympozja Kompatybilności odbywają się we Wrocławiu co 2 lata, naprzemiennie z konferencjami w Zürichu.

Kompatybilność elektromagnetyczna rozumiana jest jako zdolność urządzenia do funkcjonowania w sposób zadowalający w danym środowisku elektromagnetycznym bez wprowadzania nadmiernych zakłóceń do jakiegokolwiek elementu tego środowiska. Sympozjum zajmuje się więc nie tylko problemami oddziaływań urządzeń i systemów na naturalne środowisko elektromagnetyczne i na biosferę.

Wraz z rozpowszechnianiem się urządzeń elektronicznych problem kompatybilności obejmuje coraz więcej obszarów życia. Każdy mieszkaniec „globalnej wioski” wcześniej czy później zadaje sobie pytanie, dlaczego w samolocie nie można używać telefonu komórkowego, dlaczego osoby z rozrusznikiem serca nie lubią urządzeń zdalnie otwierających garaż lub dlaczego jego nie mający homologacji telefon może uniemożliwiać lądowanie samolotu.

Zaśmiecanie widma elektromagnetycznego stało się poważnym problemem. Narasta społeczna świadomość faktu, że promieniowanie elektromagnetyczne nie jest obojętne dla organizmów żywych - stąd protesty przeciwko lokalizacji masztów radiowych. Z drugiej strony rozpowszechniają się urządzenia (np. stacje CB, komputery), które są źródłem poważnych zakłóceń.

W tym roku na Sympozjum Kompatybilności pojawiły się nowe tematy, np. cywilne zastosowania kodowego dostępu do widma elektromagnetycznego: w tym samym paśmie może nadawać wiele stacji, z których każda oznacza swój sygnał odpowiednim kodem. Zorganizowano też specjalną sesję na temat leczenia nowotworów promieniowaniem elektromagnetycznym. Inspiratorem tego nurtu badań jest profesor Uniwersytetu Tokijskiego. Temat budzi zainteresowanie świata medycznego.

Do tematu Sympozjum i jego tematyki powrócimy w przyszłym numerze.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”

Jaka przyszłość?

22 czerwca odbyła się w Warszawie, w murach Politechniki Warszawskiej, konferencja zorganizowana przez Krajową Sekcję Nauki NSZZ „Solidarność” z tytułowaną „Nauka i szkolnictwo wyższe - Jaka przyszłość?”. Po wystąpieniu przewodniczącego KSN NSZZ „S” dra Janusza Sobieszkańskiego referaty wygłosili:

- prof. Krzysztof Schmidt-Szawłowski - „Reforma w nauce - między startem a metą”,
- prof. Władysław Findeisen - „Kształcenie na poziomie wyższym i jego dostępność”,
- prof. Andrzej Stelmachowski - „W kwestii rozwiązań modelowych w sferze nauki i szkolnictwa wyższego”
- prof. Jerzy Wasilewski - „Przyszłość jednostek badawczo - rozwojowych”
- dr Jerzy Olędzki - „Spory o model szkolnictwa wyższego w Polsce”.

Uczestnicy konferencji wyrażali wolę organizowania regularnych spotkań o tym charakterze, a do dyskusji nie zniechęciła ich nawet informacja o podłożonej jakoby bombie. Na szczęście nic nie wybuchło, więc może uda nam się zreferować w późniejszym terminie poszczególne referaty.

Przedstawicielstwo Pracowników Politechniki Wrocławskiej informuje

Ogólnie o Zakładowym Funduszu Socjalnym

Z przykrością należy stwierdzić, iż pracownicy Politechniki Wrocławskiej w niewystarczającym stopniu znają zasady tworzenia i dystrybucji Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Bardzo słabo znane są możliwości przyznawania świadczeń socjalnych.

Po Uczelni krążą nieprawdziwe informacje, które w rzeczywistości są plotkami lub wynikają z niedoinformowania. Sytuacja ta jest wykorzystywana przez niektóre osoby dla organizowania protestów i forsowania rozwiązań nie uwzględniających interesów ogółu.

Wielu pracowników twierdzi, iż: „...fundusz socjalny tworzy się z odpisów proporcjonalnych do wysokości zarobków...”. *Jest to twierdzenie nieprawdziwe*

Zasady tworzenia Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych i zasady gospodarowania jego środkami określają przepisy:

– ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych,

- ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych,
- ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym,
- ustawy podatkowe i przepisy wykonawcze do tych ustaw.

Zgodnie z Ustawą o szkolnictwie wyższym (art. 122) dla pracowników Uczelni tworzy się ZFŚS w wysokości 8 % przyznanego rocznego limitu środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe.

Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych przeznaczony jest na finansowanie działalności socjalnej organizowanej na rzecz osób uprawnionych do korzystania z Funduszu oraz na dofinansowywanie zakładowych obiektów socjalnych (art. 1 Ustawy o ZFŚS). Za działalność socjalną (art. 2 Ustawy) uważa się: usługi świadczone przez zakłady pracy na rzecz różnych form wypoczynku; działalność kulturalno – oświatową, sportowo – rekreacyjną; udzielanie pomocy materialnej (rzeczowej lub finansowej) a także zwrotnej lub bezzwrotnej pomocy na cele mieszkaniowe.

Świadczenia socjalne przyznawane z ZFŚS nie mają charakteru rozstrzeniowego, mają charakter **uznaniowy**. Zgodnie z art. 8.1. „Przyznawanie usług i świadczeń oraz wysokości dopłat z funduszu uzależnia się od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu”.

Gospodarowanie środkami ZFŚS odbywa się wyłącznie na podstawie Regulaminów działania uzgodnionych z działającymi na terenie Uczelni organizacjami związkowymi, a decyzje Zespołów Problemowych PPPWr w zakresie przyznania indywidualnych świadczeń wymagają, przed ich realizacją, akceptacji związków zawodowych. Przyznanie i wysokość dofinansowania z Funduszu do usług i świadczeń socjalnych dla osób uprawnionych uzależnia się w regulaminach od ich sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej, a w przypadku pomocy mieszkaniowej również od sytuacji mieszkaniowej. Podstawę do obliczenia wysokości świadczenia stanowi na ogół dochód brutto przypadający na osobę w rodzinie wnioskodawcy, wykazany w przedłożonym oświadczeniu, a uwzględniający pełną wysokość uzyskiwanych dochodów przez wszystkie osoby prowadzące wspólne gospodarstwo domowe.

Obowiązujące regulaminy przyznawania świadczeń z ZFŚS były rozłożone do wszystkich jednostek organizacyjnych PWr, są wywieszane na tablicach informacyjnych Przedstawicielstwa Pracowniczego, a o każdej ich nowelizacji lub zmianie informuje się w „Pryzmacie”. Szczegółowych informacji w tym zakresie udziela Sekretariat Przedstawicielstwa Pracowniczego, p. 437 C -9, tel. 25 - 61. W ostatnim czasie dodatkowo informujemy o działalności PPPWr z zakresu ZFŚS w „Informatorze PPPWr”.

Za Sekretariat
Przedstawicielstwa Pracowniczego
Barbara Mich

Stomatologiczny zator

W ostatnich tygodniach otrzymujemy skargi pracowników Politechniki Wrocławskiej na trudności w zarejestrowaniu się do lekarzy stoma-

tologów. W wyniku interwencji u Kierowniczkę Przychodni mamy następujące wiadomości. Rzeczywiście, w wyniku różnych losowych zdarzeń w pewnych okresach zdarza się zmniejszona obsada stomatologów, a uzyskanie zastępstwa jest praktycznie niemożliwe. Zbiegło się to ze wzrostem zainteresowania pracowników leczeniem stomatologicznym w naszej Przychodni. W tej chwili na 8 etatów zatrudnionych jest 7 lekarzy stomatologów, a pełna obsada ma być od 8 września. Pracowników, których problemy stomatologiczne nie są pilne, zachęcamy do przełożenia leczenia na okres wakacji, kiedy to z powodu remontu Przychodni Uniwersytetu, w naszej Przychodni w pewnych okresach (lipiec, sierpień) pracować będzie nawet 10 lekarzy stomatologów.

Zespół ds Warunków Pracy Przedstawicielstwa Pracowniczego Politechniki Wrocławskiej zwraca się do pacjentów przychodni przy ul. Wittiga i pl. Katedralnym o zgłaszanie do członków Zespołu (telefony kontaktowe poniżej) wszelkich uwag (w szczególności krytycznych), dotyczących działalności tych przychodni. Będziemy je przekazywać kierownictwu przychodni i podejmować niezbędne interwencje. Gwarantujemy pracownikom zgłaszającym uwagi pełną dyskrecję.

Ryszard Godyń	I - 28	30-59
Józef Kolasa	I - 21	39-79
Krystyna Markiewicz	I - 27	28-14
Aleksandra Masalska	I - 3	65-82
Józef Tereszczyn	I - 24	22-70-36

*Zespół ds Warunków Pracy
Przedstawicielstwa Pracowniczego*

Co w okresie wakacyjnym

• Zespół ds Warunków Pracy P.P.PWr i Zakład Usług Socjalnych informują, że Stołówka pracownicza przy ul. Smoluchowskiego będzie nieczynna od 15.07. do 10.09.96 r. W miesiącu lipcu będą czynne Kluby Pracowniczy i Studencki w bud. A-1, a w miesiącu sierpniu Klub Pracowniczy w bud. A-1 i Klub w bud. A-3.

• Zespół ds Warunków Pracy informuje, że w miesiącu sierpniu Ośrodek Rehabilitacyjny przy ul. Chopina będzie nieczynny.

W nawiązaniu do ogłoszenia w Pryzmacie nr 72, reklamującego Centrum Stomatologiczne „POLIDENT” otwarte w pomieszczeniach dawnej przychodni Politechniki Wrocławskiej przy pl. Grunwaldzkim, podajemy dla orientacji wybrane pozycje z cennika usług stomatologicznych „POLIDENTU”.

Ceny w zł. Bez zniżki (a), dla prac.PWr (b), dla członków rodzin pracowników PWr i studentów (c).

RODZAJ USŁUGI	a	b	c
• Wypełnienie materiałem światłoutwardzalnym Herculite	55	44	49,5
• Wypełnienie materiałem glesjonomarowym Dyract	45	36	40,5
• Usunięcie kamienia nazębnego ultradźwiękami	30	24	27
• Kosmetyczne pokrycie zęba materiałem światłoutwardzalnym	100	80	90
• Profilaktyczne lakowanie zęba lakiem światłoutwardzalnym.	10	8	9
• Ekstrakcja zęba ze znieczuleniem	30	24	27
• Operacyjne usunięcie „zęba mądrości”	100	80	90
• Korona porcelanowa	250	200	225
• Proteza szkieletowa	700	560	630
• Wkład koronowo – korzeniowy	60	48	54

Sprostowanie

Do Informatora Nr 1 Przedstawicielstwa Pracowniczego z m-ca kwietnia br. wkraśl się błąd. W części dot. spraw mieszkaniowych napisano: *“W 1995 roku nie było odwołań od decyzji Zespołu ds Mieszkaniowych”*, a powinno być: *“W 1995 r. Zespół Odwoławczy przy Politechnice Wrocławskiej nie zmienił żadnej decyzji podjętej w Zespole ds Mieszkaniowych”*

Za zaistniałą pomyłkę przepraszam zainteresowane osoby i członków Zespołu ds Mieszkaniowych.

Barbara Mich

Wspomnienie o Profesorze

Włodzimierz Kołos

3 czerwca polska Nauka poniosła niepowetowaną stratę. Odszedł jeden z najwybitniejszych chemików kwantowych, cieszący się międzynarodową sławą Profesor Włodzimierz Kołos. Jego nazwisko wszędzie na świecie kojarzone jest z najwyższymi standardami pracy naukowej. Był on autorem jednych z najdokładniejszych obliczeń kwantowochemicznych, które doprowadziły m.in. do rewizji wyników doświadczalnych uzyskanych przez twórcę spektroskopii molekularnej i laureata nagrody Nobla Profesora Herzberga. Użyte wyniki (wspólnie z Prof. Lutosławem Wolniewiczem z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu) wykazały, że dokładne nieempiryczne metody obliczeniowe oparte na mechanice kwantowej mogą być praktycznie dostępną nową drogą poznania własności materii, niezależną od doświadczenia.

Prof. dr Włodzimierz Kołos urodził się w 1928 roku w Pińsku. W roku 1950 ukończył studia na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Poznańskiego. Pracując od czwartego roku studiów jako asystent w 1953 roku obronił pracę doktorską „Wpływ zahamowanej rotacji na rozpraszanie neutronów niskoenergetycznych na związanych protonach”, wykonaną pod kierunkiem Prof. Leopolda Infelda. Pracując w latach 1953–62 w Instytucie Chemii Fizycznej PAN w Warszawie otrzymał w 1956 r. stopień docenta, w roku 1961 został profesorem nadzwyczajnym, a w roku 1969 - profesorem zwyczajnym oraz członkiem Akademii Nauk. Od 1962 roku Prof. Kołos kierował Zakładem Chemii Teoretycznej Uniwersytetu Warszawskiego oraz grupą badawczą w Instytucie Fizyki Jądrowej w Świerku. W latach 1990–93 był Dziekanem Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego. Prof. Kołos prowadził intensywną współpracę międzynarodową, m.in. z Illinois University w Chicago, Max-Planck Institut w Monachium oraz University of Florida w Gainesville. Przewodniczył Międzynarodowej Akademii Nauk Kwantowo-Molekularnych, był Honorowym Członkiem Polskiego Towarzystwa Chemicznego oraz doktorem Honoris Causa Uniwersytetu Poznańskiego. Analiza dokonana w 1984 przez Przegląd Techniczny na podstawie Science Citation Index wykazała, że prace Prof. Kołosa są najczęściej cytowane w literaturze światowej spośród prac polskich fizyków, do których Profesor był także zaliczany, z uwagi na fakt uzyskania doktoratu na Wydziale Fizyki UW.

Po powrocie do kraju z niezwykle owocnego stażu naukowego w czołowych laboratoriach amerykańskich Profesor bardzo trafnie wybrał kolejny cel badań dla stworzonego przez siebie na Uniwersytecie Warszawskim znakomitego zespołu współpracowników - rozwój teorii oddziaływań międzycząsteczkowych. Od ponad 25 lat zespół ten utrzymuje wiodącą w skali światowej pozycję również i w tej dyscyplinie, która uzyskała status polskiej specjalności naukowej, będąc magnesem dla naukowców całego świata. O fundamentalnym znaczeniu teorii oddziaływań międzycząsteczkowych może świadczyć cytat z książki Richarda Feynmana:

„Gdyby skutkiem jakiegoś kataklizmu miała zostać zniszczona cała wiedza i można byłoby przekazać następnym pokoleniom tylko jedno zdanie, to mogłoby ono brzmieć następująco - materia składa się z ciągle poruszających się atomów, które wzajemnie odpychają się przy zbliżaniu i przyciągają się oddalając się od siebie”.

Ponieważ oddziaływania międzycząsteczkowe determinują wiele własności materii, dziedzina ta stanowi podstawę do teoretycznego przewidywania własności cząsteczek o znaczeniu biologicznym względnie ważnych dla inżynierii materiałowej. Stąd też oprócz prac o charakterze podstawowym, w kierowanej przez Profesora Kołosa pracowni prowadzono również prace interdyscyplinarne z pogranicza chemii kwantowej i biologii molekularnej. Oprócz fundamentalnego podręcznika „Chemia kwantowa” (trzy wydania skrypu i dwa książki), Profesor napisał unikalne książki o charakterze popularyzatorskim „Chemia kwantowa sposobem niematematycznym wyłożona” oraz „Kwantowe teorie w chemii i biologii”. Profesor wykształ-

cił liczne grono znakomitych uczniów, którzy z dużym powodzeniem kontynuują Jego dzieło. O renomie Pracowni może świadczyć fakt częstego ubiegania się o możliwość realizacji prac dyplomowych kilkunastu kandydatów na każde wolne miejsce, a liczba cytowań powstałych tam publikacji liczy się w tysiącach. Osobiście zawdzięczam Profesorowi oraz jego współpracownikom bardzo wiele. Jako początkujący doktorant miałem bowiem okazję odbyć staż w Jego renomowanej Pracowni, który wywarł decydujący wpływ na ukształtowanie mojej dalszej drogi naukowej, w stopniu znacznie większym niż późniejsze staże w ośrodkach zagranicznych. Takich osób było we Wrocławiu i całym kraju więcej i dla wszystkich z nas Profesor pozostanie niedościgłym wzorem znakomitego Uczonego i wspaniałego Człowieka.

W.Andrzej Sokalski

W powyższej informacji wykorzystano fragmenty artykułu Prof. Lucjana Pielei opublikowane w numerze 1/94 biuletynu PTCh „Orbital”.

Konferencja Rektorów Wyższych Uczelni Technicznych

Zmęczenie reformami

W dniach 17-18 czerwca odbyła się Konferencja Rektorów Wyższych Uczelni Technicznych. Tym razem gospodarzem była Politechnika Szczecińska.

Rektorzy zapoznali się z informacją MEN o resortowych planach regulacji płacowych.

Min. Kazimierz Przybysz przedstawił losy projektu poselskiego ustawy o zmianie ustawy o szkolnictwie wyższym i o wyższych szkołach zawodowych, a także na temat planowanych podwyżek.

Min. Jan K. Frąckowiak uzupełnił wypowiedź danymi o KBN: poinformował, że w 1997 r. planowane jest przeznaczenie na naukę 1% PKB. Taką deklarację można by uznać za zadowalającą, gdyby nie doświadczenie, że zapowiedzi tego typu rzadko są realizowane.

Podsumowano zmiany na uczelniach, jakie nastąpiły w okresie 1990 - 1996. Dla wielu uczelni były one związane z intensywnymi zmianami realizowanymi najczęściej przez nowych rektorów, którzy teraz, po 2 kadencjach, ustępują miejsca kolejnym. W tym roku odeszło 14 spośród 18 rektorów uczelni technicznych. Widoczna jest tendencja do obniżania formalnego poziomu rektorów i prorektorów - coraz częściej są to osoby bez tytułu. Wyniki wyborów wydają się świadczyć o zmęczeniu środowiska reformami

Rektorzy przedstawili 3 referaty bilansujące wymieniony okres: prof. Edmund Wittbrodt (Politechnika Gdańska) mówił na temat uregulowań prawnych, prof. Marek Dietrich (Politechnika Warszawska) - na temat nauki i współpracy z przemysłem, zaś prof. Andrzej Wiszniewski (PWr) - o reformach wewnętrznych uczelni, reorganizacji, strukturze wydziałowej. Ponadto głos zabrał rektor AGH, prof. Mirosław Handtke. Tematem jego wypowiedzi były aktualnie występujące zagrożenia.

Ustępujący rektorzy dostali listy pochwalne. □

NA WYDZIAŁACH

WYDZIAŁ BLIW

STO LAT DLA DZIEKANA

Wydział Budownictwa Lądowego i Wodnego specjalną sesją uczcił 27 czerwca jubileusz 70 – lecia swego Dziekana, profesora doktora inżyniera Kazimierza Czaplńskiego. Dobrą okazją była konferencja „Technologia w budownictwie. Teoria i praktyka” organizowana przez Instytut Budownictwa PW i Towarzystwo Naukowe Inżynierii Procesów Budowlanych.

Prof. Kazimierz Czaplński jest absolwentem Wydziału Inżynierii Lądowej i Wodnej Politechniki Gdańskiej. Z Politechniką Wrocławską związał się w 1957 r., a na stałe w 1963 r. Wcześniej pracował jako projektant i wykonawca konstrukcji, co przyczyniło się do ukształtowania specjalizacji naukowej Jubilata, jaką jest naukowe ujmowanie technologii montażu konstrukcji budowlanych. Drugim obszarem działalności profesora Czaplńskiego jest metodologia projektowania w budownictwie, szczególnie projektowania procesów budowlanych. W wyniku tych prac powstało prawie 150 publikacji i 3 monografie. Zagadnienia metodologii zostały włączone do programu nauczania. Profesor Czaplński wypromował 4 doktorów nauk technicznych i ponad stu dyplomantów. Pracuje w wielu towarzystwach i komisjach naukowych.

Prof. Kazimierz Czaplński jest od blisko 40 lat działaczem Klubu Inteligencji Katolickiej we Wrocławiu, członkiem Komisji Apostolstwa Świeckich Episkopatu Polski i Europejskiego Forum tej komisji. Jest przewodniczącym Krajowej Rady Katolików Świeckich. Jako współtwórca, a obecnie przewodniczący Społecznego Komitetu Budowy Panoramy Raławickiej położył znaczne zasługi dla przywrócenia społeczeństwu polskiemu tego dzieła sztuki.

Znaczne też były zasługi profesora Czaplńskiego w okresie stanu wojennego, gdy zaangażował się w działalność Arcybiskupiego Komitetu Charytatywnego niosącego pomoc internowanym, uwięzionym i prześladowanym.

Licznie zebrani przedstawiciele uczelni (także zagranicznych), Kościoła, stowarzyszeń zawodowych i społecznych oraz przemysłu złożyli na ręce Jubilata nieskończoną ilość adreśmów, kwiatów i upominków. W piśmie „Inżynieria Budownictwa” ukazał się artykuł prezentujący Jego osobę i dorobek. Uroczystość zakończyła się toastem za zdrowie wiecznie młodego – jak z zazdrością podkreślano – Dziekana. □

Pierwszy na PW Certyfikat Akredytacji Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji dla LBMEMMIMiNE

Wysoce kompetentne laboratorium

Laboratorium Badań Maszyn Elektrycznych Małej Mocy Instytutu Maszyn i Napędów Elektrycznych (I-29) Politechniki Wrocławskiej jako pierwsze uczelniane laboratorium badawcze w Polsce uzyskało Certyfikat akredytacji Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji. Certyfikat przyznany dnia 29.12.1995 r. wręczony został dnia 17.06.96 r. na uroczystości zorganizowanej na 68 Targach Poznańskich.

W ten sposób sukcesem uwieńczony został prawie 3-letni okres intensywnych przygotowań laboratorium do akredytacji prowadzonych głównie przez zespół w składzie: dr inż. Jan Szajdak (kier. Laboratorium do 31.05.95), dr inż. Henryk Blok z-ca kier. Laboratorium dstechnicznych, dr inż. Tomasz Janta i dr inż. Olgierd Kasaty kier. Laboratorium od 1.06.96 r.) oraz wsparty działaniem Dyrektora Instytutu - prof. dra hab. inż. Jana Zawilaka i Z-cy ds Badań Naukowych dra hab.inż. Ignacego Dudzikowskiego.

Laboratorium jest kompetentne w zakresie badań pełnych małych silników elektrycznych z 12 grup asortymentowych, w tym silników asynchronicznych 3-fazowych oraz 1-fazowych z kondensatorem pracy lub z uzwojeniem pomocniczym zwartym, mikrosilnikowsynchronicznych, silników komutatorowych 1-fazowych i prądu stałego ze wzbudzeniem elektromagnetycznym lub magnesami trwałymi. Silniki takie stosuje się w wielu urządzeniach przemysłowych oraz w sprzęcie powszechnego użytku.

Zakres akredytacji obejmuje łącznie 34 procedury badawcze, do realizacji których laboratorium posiada kompletne wyposażenie i nie korzysta z usług podwykonawców. Do osiągnięcia tego przyczynił się fakt, że już od roku 1979 laboratorium zajmowało się badaniami silników, których wyniki uznawane były przez Centralne Biuro Jakości Wyrobów (od 1993 r. PCBC) jako podstawa do przyznawania znaku bezpieczeństwa „B” lub znaku jakości wyrobu „Q”

Akredytacja daje uprawnienia do wykonywania badań będących podstawą do przyznania wyrobom znaku bezpieczeństwa „B”, znaku jakości „Q”, znaku lub certyfikatu zgodności

z normami, przepisami prawnymi i dyrektywami obowiązującymi w kraju i we Wspólnocie Europejskiej. Spodziewane w niedługim czasie ze zgodnień Polski ze Wspólnotą w sprawie wzajemnego uznawania wyników badań akredytowanych laboratoriów umożliwi przyjmowanie do badań wyrobów produkowanych i wprowadzanych do obrotu w całym obszarze Wspólnoty Europejskiej.

Akredytowane laboratorium badawcze stanowią jedno z ogólnie szerokiego systemu zapewnienia jakości skupiającego produkujące jednostki produkcyjne, usługowe i badawcze, działające w ramach Wspólnoty Europejskiej i w krajach stowarzyszonych, które certyfikatem potwierdzają swoją wysoką konkurencyjność i kompetencje.

POLSKIE CENTRUM BADAŃ I CERTYFIKACJI
POLISH CENTRE FOR TESTING AND CERTIFICATION

CERTYFIKAT AKREDYTACJI
LABORATORIUM BADAWCZEGO
CERTIFICATE OF TESTING LABORATORY ACCREDITATION

Nr L 47/1/95

Potwierdza się, że: / This is to certify that:

Laboratorium Badań
Maszyn Elektrycznych Małej Mocy
Instytutu Maszyn i Napędów Elektrycznych Politechniki Wrocławskiej
ul. Smoluchowskiego 19, 50-372 Wrocław

spełnia wymagania PN-EN 45001 i Przewodnika ISO/IEC 25:1990.
is in conformance with the standard PN-EN 45001 and ISO/IEC Guide 25:1990.

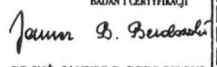
Szczegółowy zakres akredytacji określa załącznik do niniejszego Certyfikatu.
Akredytacja pozostaje w mocy pod warunkiem przestrzegania przez laboratorium wymagań PN-EN 45001 i Przewodnika ISO/IEC 25:1990 oraz kontraktu Nr AB/L 47/1/95

Detailed scope of the accreditation is defined in the annex to this certificate.
This accreditation stands if the Testing Laboratory observes the requirements of PN-EN 45001, ISO/IEC Guide 25:1990 and the Contract No AB/L 47/1/95

Okres ważności certyfikatu: / The certificate is valid:
od / from 29.12.1995r. do / to 28.12.1998r.

DYREKTOR
BIURA DS. AKREDYTACJI
MACIEJ INŻ. STANISŁAW WALENTA

DYREKTOR
POLSKIEGO CENTRUM
BADAŃ I CERTYFIKACJI
DR INŻ. JANUSZ B. BERDOWSKI

Warszawa, dnia: 29 grudnia 1995r.

Polish Centre for Testing and Certification w zakresie akredytacji laboratoriów badawczych działa na podstawie art. 7, ust. 2, pkt 3 ustawy z dnia 3 kwietnia 1995 r. o badaniach i certyfikacji (Dz.U. Nr 55, poz. 210 z późniejszymi zmianami).
Polish Centre for Testing and Certification acts in the accreditation of testing laboratories area on the basis of the article 7, paragraph 2, point 3 of Act of Parliament of the 3rd April 1995 on Testing and Certification.

Biuro Grantów informuje

Dotyczy: *Projets concertés de coopération scientifique entre la France et la Pologne*
(Uzgodnione projekty badawcze między Polską a Francją)

Komitet Badań Naukowych i francuskie Ministerstwo Spraw Zagranicznych zdecydowały o kontynuacji wieloletniego programu współpracy (rozpoczętego w roku 1995) w połączeniu z finansowaniem uzgodnionych projektów pomiędzy Polską a Francją.

Propozycja projektu badawczego powinna być ustalona wspólnie pomiędzy partnerem polskim i francuskim. Jest ona otwarta dla wszystkich laboratoriów i zespołów badawczych, zarówno państwowych jak i prywatnych. Dotyczy ona wszystkich dziedzin naukowych. Ze szczególną uwagą będą rozpatrywane projekty mające na celu rozwój technologii i wprowadzenie partnera przemysłowego.

Koordynatorzy projektów zaakceptowanych w roku 1996 będą musieli odpowiedzieć na niniejszą ofertę (powołując się na swój numer), aby kontynuować możliwość finansowania swojego projektu w roku 1997.

Współpraca w uzgodnionym projekcie przewidywana jest maksymalnie na 3 lata (przy finansowaniu rocznym). Środki przyznane na realizację przeznaczone będą na dodatkową pomoc dla zespołów badawczych, wynikającą z wymiany osobowej pomiędzy dwoma krajami. Przyznane środki mogą być wydatkowane na podróże oraz krótkie pobyty francuskich naukowców w Polsce i polskich - we Francji. Przez krótki pobyt należy rozumieć okres od 1 tygodnia do 1 miesiąca.

Młodzi polscy pracownicy nauki biorący udział w projekcie badawczym będą traktowani priorytetowo w otrzymaniu francuskiego stypendium na studia (*bourse d'étude*) lub staż (*bourse de stage*) pozwalającego na dłuższy pobyt we Francji. W celu otrzymania takiego stypendium kandydat musi przedłożyć dodatkowo prośbę o jego otrzymanie do Ambasady Francji w Polsce (*Service scientifique*).

Wnioski powinny być złożone do 30 września 1996 r.

Należy przesłać **pięć egzemplarzy wniosku** (w j. francuskim lub j. angielskim) na adres:

Conseiller pour la Science et la Technologie
Ambassade de France, ul. Piękna 1, 00-477 Warszawa

Dodatkowo, dwa egzemplarze (jeden w j. polskim i jeden w j. francuskim lub j. angielskim) powinny być przesłane na adres KBN:

Departament Współpracy z Zagranicą i Integracji Europejskiej
Komitet Badań Naukowych (KBN), ul. Wspólna 1/3, 00-529 Warszawa

Wnioski mogą być zredagowane w j. francuskim lub angielskim. Jeden egzemplarz w j. polskim musi być wysłany do KBN.

Wnioski muszą zawierać:

- formularze (A-F) wypełnione i podpisane przez wszystkie osoby odpowiedzialne;
- życiorys i listę publikacji koordynatorów projektu, jak też pozostałych osób biorących udział w projekcie;
- polskie zespoły badawcze muszą ponadto wysłać do KBN 3 egzemplarze specjalnego podania o finansowanie.

Formularze (A-G) dostępne są w Biurze Grantów, pok. 146, A-1 (Elżbieta Mazurek, tel. 28-46)

Elżbieta Mazurek

W Ratuszu

Z okazji obchodów święta Wrocławia 24 czerwca, to jest na św. Jana Chrzciciela, patrona miasta, odbyła się uroczysta XXVIII sesja Rady Miejskiej Wrocławia. Była ona połączona z przyznaniem tytułu *Civitate Wratislaviensi* Donatus J. Em. Henrykowi Kardynałowi Gulbinowiczowi i wręczeniem dorocznych nagród Miasta Wrocławia i Prezydenta Wrocławia. Jak już donosiliśmy, jednym z laureatów nagród Miasta Wrocławia jest JM Rektor prof. dr hab. inż. Andrzej Wiszniewski.

Uroczystość odbyła się w sali rycerskiej ratusza, oprawę muzyczną sesji tworzył Big Band Aleksandra Mazura. Towarzyszącą atrakcją była wystawa „Kultura wrocławska w plakatach. Wybór”. Lista przybyłych gości była imponująca: posłowie i senatorowie RP, delegacje z Francji, Anglii i Niemiec, konsul Francji z Krakowa, konsul generalny Niemiec we Wrocławiu, przedstawiciele władz samorządowych, Izby Gospodarczej, Kolegium Rektorów i wielu osobistych przyjaciół wyróżnionych osób. Zebrani wysłuchali życiorysów laureatów z uwzględnieniem szczególnych zasług dla miasta. Prezentujący uhonorowanych nagrodą Miasta Wrocławia przewodniczący Łoś podkreślił obok dorobku naukowego prof. Andrzeja Wiszniewskiego, jego odznaczeń, doktoratu h.c. CCSU, działalności jako rektora PWR i przewodniczącego Kolegium Rektorów także dynamiczną współpracę z zagranicą i owocną działalność jako mediatora w ważnych dla mieszkańców sprawach.

W imieniu nagrodzonych przemawiali Kardynał Gulbinowicz i prof. Stanisław Miękiś.

NA WYDZIAŁACH

ELEKTRYCZNY

Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 18 czerwca dziekan prof. B. Synał przedstawił projekt budżetu na 1996 rok. Prof. J. Juchniewicz zgłosił zastrzeżenia do wielkości kwoty przyznanej Instytutowi Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii. Był zdania, że mniejsza część środków powinna być przeznaczona na rezerwę dziekana, a większa bezpośrednio do dyspozycji instytutów. Rada zatwierdziła budżet w wersji przedstawionej przez dziekana.

Prof. J. Malko, przewodniczący zespołu, przedstawił wniosek o wszczęcie postępowania o nadanie tytułu naukowego profesorowi dr hab. inż. Marianowi Sobierajskiemu. Rada w głosowaniu tajnych podjęła uchwałę o wszczęciu postępowania i o wyznaczeniu recenzentów, którymi będą prof. Jerzy Kulczycki (AGH), prof. Jerzy Machowski (PW) i prof. Andrzej Wiszniewski (PWr).

Przewodniczący Komisji RW ds. nauki i rozwoju kadry prof. H. Markiewicz przedstawił propozycje składów komisji ds. przewodów doktorskich mgra inż. Bronisława Szubzdy (Instytut Elektrotechniki, Wrocław), mgra inż. Jana Zawisłańskiego (Dolam, Wrocław) i mgra inż. Stefana Sieradzkiego (Politechnika Częstochowska).

Dziekan B. Synał, jako przewodniczący Komisji RW ds. powołania na stanowisko profesora nadzw., przedstawił wniosek o powtórne mianowanie dra hab. inż. Janusza Fleszyńskiego, prof. nzw. na stanowisko w specjalności „Technika wysokich napięć” w I-7.

Rada wyznaczyła recenzentów dorobku kandydata: prof. Romualda Włodka (AGH) i prof. Zbigniewa Pohla (PWr).

Prof. Henryk Markiewicz przedstawił wniosek Komisji RW ds. nauki i rozwoju kadry o powołanie zespołu ds. postępowania kwalifikacyjnego o nadanie tytułu naukowego profesora drowi hab. inż. Zdzisławowi Kremensowi. W skład zespołu weszli: prof. Tadeusz Łobos, prof. Jacek Malko i prof. Henryk Markiewicz.

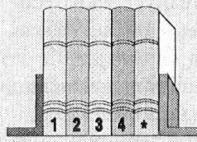
Rozpatrzono wniosek mgra inż. Janusza Kaczmarka o zamknięcie jego przewodu doktorskiego (6.03.1995 r. – otwartego na Wydziale Elektrycznym PWR) w związku z uzyskaniem przez WSI w Zielonej Górze prawem doktoryzowania. Referował prodziekan dr Bogdan Lutyński. Rada zatwierdziła ten wniosek.

Prof. Jan Pytel na podstawie prac prowadzonych w ramach programu Tempus przedstawił informację o perspektywach ustawicznego kształcenia. □

KSIĄŻKI, które polecamy ...

Edmund Małachowicz

Wilno

Dzieje, architektura, cmentarze

Wrocław 1996, Oficyna Wydawnicza PWR
cena 48 zł

W bogato ilustrowanej, obszernej (600 stron!) książce ukazane zostały dzieje i spuścizna kulturowa miasta, które przez wieki było jedną z dwóch stolic Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Tematyka opracowania dotyczy w większości wileńskich cmentarzy powstałych w drugiej połowie XVIII wieku, urządzonych formalnie na przełomie stuleci i funkcjonujących do połowy wieku XX. Spoczywający tam ludzie działali w czasie będącym w większości okresem niewoli i walk o wolność. Poznajemy dzieje, architekturę i życie kulturalne Wilna, jego rozwój i zmienne koleje losu. Autor przedstawia działalność mieszkańców wilna - ludzi kultury, konspiratorów i żołnierzy.

Zarówno kompetencje zawodowe profesora Małachowicza, jak jego osobisty sentyment do Wileńszczyzny sprawiają, że jest to szczególnie atrakcyjna książka.

Z gabinetów

Jeżeli jest słowo, które oddaje najkrócej charakter pracy naukowców, jest to niewątpliwie słowo „myśl”.

W poszukiwaniu teży zwiedziliśmy liczne budynki i pomieszczenia. A oto wstępne efekty w postaci odnalezionych na ścianach, drzewiach i kartkach wspomniane świadectwa działalności zawodowej. Poszukujemy dalszych!!

- *il n'est jamais trop tard pour apprendre!*
- *Old chemists never die. They just fail to react.*
- *Sometimes we sits and thinks and sometimes we just sits.*

Pryzmat bis

Z mieszanymi uczuciami dowiedzieliśmy się, że na osiedlach Gaj i Huby wychodzi gazeta osiedlowa „Pryzmat”. Jest to pozytywne pismo, które udziela informacji o usługach i możliwościach atrakcyjnych zakupów, ale prosimy nie mylić nas z nimi.

Pryzmat GAZETA
OSIEDLOWA

19 maj 1996

GAJ, HUBY

SKLEP

Wydawca: **Pryzmat**
Agencja Reklamowo-Fotograficzna
Komuny Paryskiej 20/2B

Adres redakcji: 50-451 Wrocław, ul. Komuny Paryskiej 20/2B
tel. (0-71) 44-66-95 w. 59, fax (0-71) 34-328-44
UL. LADECKA
tel. 67-82-63

NOWE DYSKI OPTYCZNE W BIBLIOTECE GŁÓWNEJ i OINT

1. Przewodnik Bibliograficzny 1986 -1994

Jest to baza bibliograficzna rejestrująca druki zwarte wydane na terenie Polski: dokumenty z tekstem słownym, mapy, nuty i ryciny. Zawiera 108 000 opisów.

CD-ROM umożliwia szybkie wyszukiwanie literatury według następujących kryteriów:

- autor
- tytuł
- seria wydawnicza
- wydawca
- hasło przedmiotowe
- ISBN

2. Index to Scientific and Technical Proceedings (ISTP)

Jest to baza rejestrująca ok. 1400 spisów treści materiałów konferencyjnych opublikowanych w formie książki, raportu, zbioru preprintów lub czasopisma od 1991 roku z zakresu nauk podstawowych i technicznych

Poszukiwania można prowadzić według następujących kryteriów:

- autor referatu
- tytuł konferencji
- miejsce konferencji
- organizator konferencji
- słowa kluczowe

Jest to doskonałe źródło informacyjne opracowywane przez Institute for Scientific Information, który również wydaje, szeroko wykorzystywany na naszej Uczelni, Science Citation Index.

Z obu baz można korzystać w Oddziale Informacji Bieżącej
- Bud. A-1, pok 307 D; tel 23-08, 22-62-12 ;
e-mail BG@BG.PWR.WROC.PL

Towarzystwo Miłośników Lwowa

zaprasza na
uroczyste złożenie kwiatów
pod Pomnikiem Profesorów Lwowskich,

które odbędzie się

4 lipca 1996 (czwartek) o godz. 10.00.

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wroclawska

Wybrzeże Wyspiańskiego 27

50-370 Wrocław

Redaktor Naczelny: dr inż. Maria Kiszka
Redakcja: bud. D-5, pok. 22, tel. 20 22 89
e-mail: pryzmat@ite.ite.pwr.wroc.pl

Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWR Nakład 1500 egz.
Pismo wsparte dotacją KBN